

DE KORTSTE KETEN VAN HET ETEN EEN KIJKE BIJ DE BUUREN

Tekst en foto's: Familie Van Buuren

Zelfvoorzienend leven, met meerdere generaties op een erf: de familie Van Buuren doet het. Samen onderhouden ze hun land, vormen ze een community en verbouwen ze hun voedsel. Naast moestuin, kas en weiland hebben ze ook een voedselbos. In dit artikel geven ze ons een kijkje in hun woon- en leefomgeving.

HET GROENE HART

In de Randstad ligt een prachtig veenweidegebied, het eeuwenoude slagenvlandschap tussen de Hollandse IJssel, de Lek en de Vliet. Midden in deze groene oase ligt Berkenwoude, dat niet zonder reden 'de parel van de Krimpenerwaard' wordt genoemd. Bijna tien jaar geleden startte de familie Van Buuren hier een woongroep met gedeelde waarden ten aanzien van duurzaamheid, verduurzaming en zelfvoorzienendheid op het gebied van energie, voedsel, drinkwater, zorg en mobiliteit.

VAN SANERING TOT AANLEG VOEDSELBOS

In 2019 kocht de familie een aangrenzend perceel erbij. Niet alleen de woning die daarop stond moest worden herbouwd, ook het 2.500 m² grote achterland moest volledig worden gesaneerd. Het 'eiland' deed dienst als een parkeerplaats en was volledig verhard met gebroken puin.

HET BEHEER

Het onderhoud is, zeker in deze eerste jaren, vrij intensief. Rondom het perceel staat een windhaag: bomen en struiken die de wind opvangen. Naast de van nature aanwezige wilgen en elzen, is deze uitgebreed met inheemse struiken als meldeboom, vlier, vuilboom en hondsrös. Om de windhaag te onderhouden wordt er jaarlijks gesnoeid. Door elk jaar maar een stukje te snoeien, blijft er voldoende

groen over voor vogels en insecten. Het snoeiaval wordt gebruikt als brandhout, voor de versteviging van de oevers en het aanvullen van takkenrillen.

Het snoeien van de fruit- en notenbomen vraagt relatief veel vakkennis, ervaring die aanwezig is binnen de familie. De jonge kruiden- en bessenstruiken vereisen de meeste zorg. In deze fase draaien ze het onderspit te delven tegen de snelgroeiende kruiden en grassen. In het groeiseizoen wordt er daarom elke twee weken rondom de struiken en op de paden gemaaid.

Door sinubbeheer en door te werken volgens de natuurkalender wordt er zorgvuldig rekening gehouden met het voedselaanbod en broed- en overwinteringsgelegenheid van vogels, insecten, amfibieën en kleine zoogdieren. Dit wordt extra ondersteund door de aanwezigheid van bloemenweides, natuurvriendelijke oevers, takkenrillen en insectenhotels.

Er is een compostkuil aanwezig met een diameter van circa drie meter. De compost wordt gebruikt voor de bemesting van de productiebomen en -struiken. Naast groenafval uit het voedselbos, wordt de compost verrijkt met mest van onder andere de kippen.

De kippen vormen een uitstekende aanvulling op het voedselbos. Om de vruchten en kvetsbare planten te beschermen, is er een gedeelte voor hen afgezet. Ze maken dankbaar gebruik van alle eetbare resten, leveren dagelijks verse eieren en worden ook door de familie zelf geslacht voor het vlees.

DE OOGST

'Welkom in ons hofje van Eden. De plek waar je echt van iedere boom mag eten', zegt Maria, een van de bewoners, vol trots. Zoon Amos vult aan: 'Het is een paradijs. Echt een overvloed.' Het is onvoorstelbaar dat de metamorfose van een punbak naar een voedselbos in een periode van minder dan drie jaar is gerealiseerd. De oogst is nog beperkt, maar de familie maakt dankbaar gebruik van een enorme diversiteit aan bessen, fruit en kruiden. Van Benedictus perziken tot kwepersen, van oude rassen als de Api Noir (zwarte appel) tot meer exotische als moerbeibessen, vijgen en kaki's. De oogst wordt zoveel mogelijk vers genuttigd en anders wordt het verwerkt tot jam, sap, taart, of gewekt, ingevroren of gedroogd in de droogoven, zodat er ook nog eten van eigen erf is in de magere wintermaanden.

In combinatie met het aanwezige akkerveld, de twee glazen kassen en de kippenren is het voedselbos een heuse 'supermarkt in de achtertuin'. Een heerlijke plek om te struinen en te genieten van de schepping!